

af hvem det er givet. Det er efter vores opfattelse en meget alvorlig bivirkning ved en ophævelse, at den vil medføre større tilbøjeligheder til urent trav i branchen, og det er der en ganske betydelig risiko for.

Vi synes, det er relevant at hæve antallet af underhåndsbud, der kan indhentes. For nærværende er antallet maksimalt to. Forslaget lægger ikke loft over, men i bemærkningerne antages det at være en undtagelse, at der ikke skal indhentes mindst tre tilbud.

Man kunne også vælge en model med maksimum som i den nuværende lov og så hæve dette f.eks. til maksimum fire for at sikre større konkurrence, men ikke u hæmmet mange tilbud. Hvis man gør sig umage med at vælge sine leverandører og kan indhente tilbud fra op til fire forskellige leverandører efter eget valg, mener vi, der er tale om ganske udmærket konkurrence. Man skal have i baghovedet, at det ofte i disse store sager er et meget stort og meget omkostningsfyldt arbejde at udregne en lang række tilbud. Derfor er det bestemt ikke med til at gøre et byggeri billigere, hvis der samlet set indhentes voldsomt mange tilbud.

Men alt i alt fra os: Ja til flere af elementerne og principperne for modernisering, men nej til at forskelsbehandle professionelle private og professionelle offentlige bygherrer. Begge kategorier bør obligatorisk med under loven, som det i dag er tilfældet med licitationsloven.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg synes bare, det fortjener at blive nævnt, at hvor Det Konservative Folkeparti normalt beskylder regeringen for at ville pådutte det private erhvervsliv en masse regler og snærende bånd, så er vi altså i dag i den situation, at regeringen foreslår det private, at de kan stå frit og gøre, som de har lyst til, mens Det Konservative Folkeparti kræver, at regeringen skal lave stramme bånd for det private erhvervsliv.

Det er lidt omvendt af, hvad vi plejer at høre, så det noterer vi os bare til eftertanke.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Det er i samme boldgade. Jeg har svært ved at forstå den konservative logik. Tænk, jeg ville have troet, at Det Konservative Folkepartis ordfører ville juble over privates mulighed for at vælge at anvende samme regelsæt.

Men nu må jeg forstå Det Konservative Folkeparti således, at man nærmest trygler regeringen om at udbrede og pådutte erhvervslivet et regelsæt, som de ellers kunne have valgt ad frivillighedens vej. Er det borgerlig logik i denne her sag? Jeg har svært ved at følge det, og jeg håber på et godt svar.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kunne også godt tænke mig at vide, hvorfor Det Konservative Folkeparti i den her sag synes, at det er meget, meget vigtigt, at både det private og det offentlige har nogle spilleregler, der er vedtaget herinde. Jeg troede, man var interesseret i at deregulere og have så lidt lovgivning som overhovedet muligt.

Men når det er sagt, så vil jeg også gerne høre, hvorfor man så ikke vil have det på andre områder. Er det ikke lidt underligt i forhold til udbud, og hvor megen omsætning der er i vores samfund, og hvor meget handel der er, at det lige nøjagtig er på det her område? Hvorfor kan det ikke være, når man køber maskiner eller fly eller noget andet, at der også skal være et sæt spilleregler?

Hvorfor skal vi ikke også blande os i det, og har Det Konservative forslag om sådan nogle ting?

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Hvis det er rigtigt, hvad de to ordførere for henholdsvis Socialdemokratiet og De Radikale sagde, at det undrede dem, at Det Konservative Folkeparti havde denne her holdning, så er det, fordi de overhovedet ikke har fulgt med i hele debatten om konkurrenceloven, som vi har haft i over et år.

Vi har overhovedet ikke skiftet holdning. Vi har haft den her holdning hele vejen igennem. Det kan jo derfor ikke komme som nogen stor overraskelse.

Når vi har den holdning, så er det, fordi erhvervslivet selv beder om, at der er klare spilleregler på det her område, fordi erhvervslivet selv har den opfattelse, at hvis der ikke er klare uhensigtsmæssige ting. Som jeg nævnte forsvigtigt i min tale lige før, er det i hvert fald manges opfattelse, at den nuværende licitationslov har forhindret megen korruption i Danmark. Den har højst sandsynligt forhindret en lang række uhensigtsmæssige aftaler, fordi den tvinger til